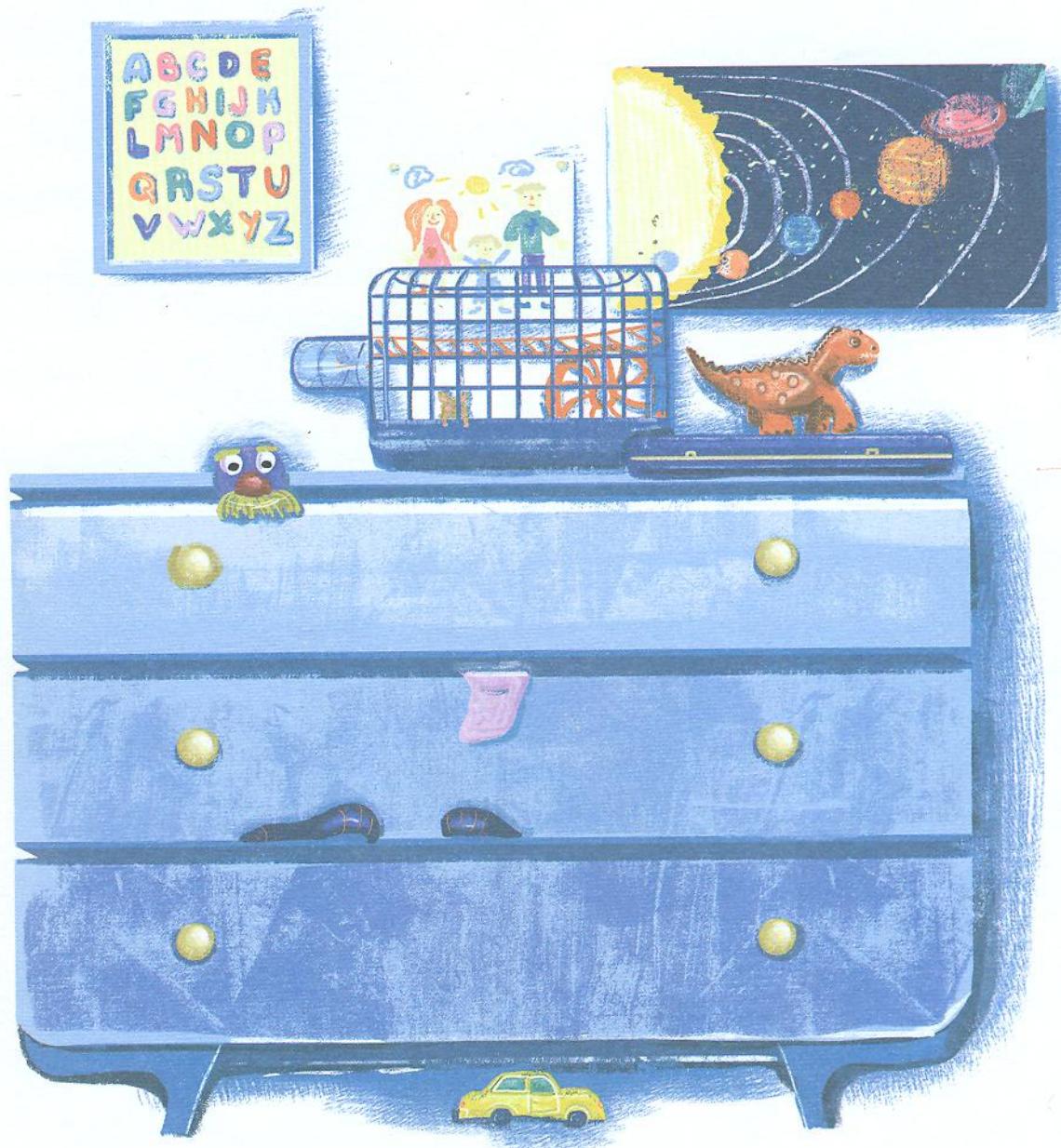

Цього вечора за традицією найстарший з усіх мешканців комоду дідусь Семен розповідав легенди про незвіданий Шкарпетос.

— Чи знаєте ви, куди зникають загублені та діряві шкарпетки? — таємничим голосом починав він. — Ні?.. То я вам розкажу...

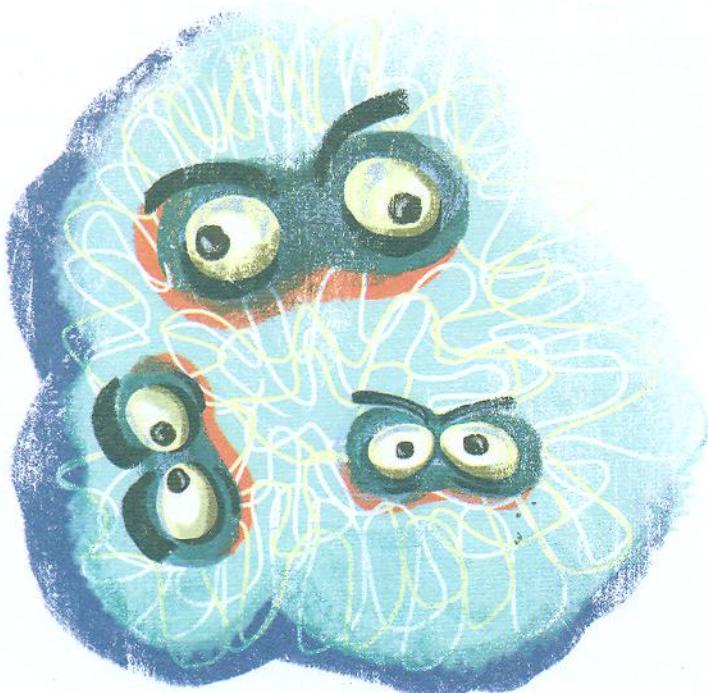

Оповідки Семена слухали всі, але віри їм не йняли. Жив він на верхній полиці, де зберігалися чоловічі речі у домі. Ніхто не знов, як давно тут ця стара дивакувата шкарпетка та скільки їй років. Подейкують, що колись у Семена був брат — його точна копія. Якось той зник за загадкових обставин і більше про нього не чули. Тоді Семен зостався один, але господар усе ж залишив його на почесному місці в комоді. Для нього це пам'ятна шкарпетка, бо зв'язала її прабабуся.

Щовечора, коли всі мешканці комоду збиралися разом, старий заводив свої чудернацькі історії. Найчастіше розповідав про секретний світ, де нібито живуть шкарпетки-науковці. Вони ведуть боротьбу з Підступними Потертостями, Миршавими Дірочками та Дратівливим Дрантям, які потім перетворюються у незворотні Всепоглинаючі Діри. А це, до слова, найстрашніші вороги всіх шкарпеток!

Оповідки Семена завжди закінчувалися щасливо. Які б капості не влаштовували Діри, науковці неодмінно їх перемагали. В історіях вони винаходили надміцні нитки, відкривали таємні способи плетіння або виготовляли спеціальну клейку речовину. Завдяки таким новаціям Дрантя заплутувалося у нитках, а Потертості з вереском склеювалися.

«Підступні»
«ПОТЕРТОСТІ»

Миршаві
Дірочки

